

De aceea, imaginile pe care ni le oferă asupra României din timpul său n-au un caracter întâmplător, ci unul peren, atât în ceea ce privește reproșurile pe care le aduce cât și soluțiile propuse: pentru că Eminescu nu a văzut situația din momentul în care scria articolul, ci a înscris fenomenele asupra cărora cădea privirea sa scrutătoare în dimensiunea lor istorică. Nu faptul izolat, ci faptul social, nu faptul închisat în clipă, ci văzut în timp și spațiu: **„Plângerea noastră constantă de până acum este că românii, în loc a se deda la studii practice și pozitive, care să-i poată susține prin ele înșile, [...] s-aruncă din contra asupra ramurilor de știință speculativă, din care dreptul ocupă linia primă. Urmarea acestei direcțiuni nesănătoase a culturii române este înmulțirea cu asupra de măsură a clasei avocaților și a postulanților de toate treptele și categoriile, partizé. Doi, trei avocați, adunați sub o căciulă, sunt de ajuns pentru a forma un nou partid politic sau o nouă nuanță de partid politic. Pe când în fond lupta e pentru funcțiile și beneficiile de care dispune statul, lucrul ia în formă aspectul unei lupte pentru interesele publice, care sunt pretextul nu cauza turnirelor necavalerești din parlament și presă„.**

De aceea, aplecându-ne asupra operei sale publicistice se cuvine să vedem perspectiva sa globală asupra fenomenelor și mentalităților care reapar și după o sută și mai bine de ani de când paginile sale au fost scrise.

Să nu uităm că Eminescu a spus: **„Popoarele condamnate la nefericire, precum pare a fi al nostru, ajung a renunța la individualitatea lor, ajung la dorința de a scăpa de ele însele”.** Și că, în continuare, el afirmă un adevăr asupra căruia se cuvine să medităm deoarece îl vedem, îl trăim, îl simțim: **„Scrieri cosmopolite și nihiliste ieșite din pene române încearcă a dovedi deja că sentimentele de patrie și naționalitate sunt mofturi„.**

EL ESTE DUH-LUMINĂ

Abia când nu mai este, în lipsă,

Reușim, și atunci, nu lesne, să aflăm

Tăcerea, cât de vinovată-i de eclipsă-

Umbra-n care, molatic, pașii ne purtăm

Rareori ajunge, până la noi, lumina-

Iar dacă, vreodată, ne-ngenunche vina-

Le-o reproșăm întreagă, acelora din jur.

„Veniti, veniți, măcar acum! Deși este departe-

El este duh-lumină, uitându-se la noi.

Să-l căutăm cu grijă-n pagină de carte,

Trecut esență-n al binelui altoi!

Rămâne să trăiască-n amintire viață

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

Independența
prin Cultură

Iertându-ne, ca-ntotdeauna, și-n viața de apoi.

P.S.

Un gând târziu și, poate vinovat,

În memoria aceluia ce-n bine a triumfat-

Eminescu, cel chemat la cer să-i fie

Lui Dumnezeu, consilier de taină-n veșnicie.

AȘTEPTAND POETUL

Niciodată n-a trădat

Cuvântul in mugurind în al inimii iatac,

Candelă, închinare la Prea Sfântul-

A început de mileniu și veac.

Îmi trag sufletul o clipă

Așteptând poetul să ivească,

Răsărit de lună nouă, pe-o aripă-

Inimii poruncă dându-i să iubească-

Un Dumnezeu al ei, Cuvântul

Stăpânind și Cerul și Pământul.

SUB BLÂNDA-TI RAZĂ

Lui Eminescu

La tine nici gândul nu cutează

De-a pururi viu ca-n ziua cea dintâi,

Menit pe boltă, Luceafăr să rămâi

Și-n somnul celei care te visează.

Încărunțim între cuvinte și nu știm

Niciun drum la steaua vie încă,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Străfulgerând în noaptea cea adâncă

Doar înspre ziuă, iubind să năzuim.

Și îngenunchem sub blânda-ți rază;

Limbii române cât te știm de pază,

Noi credem în sfânta-i nemurire.

Nemuritor, tu ne vii în pridvoare-

Purificându-ne cu-ntâia iubire

Păstrată-n suflet, eternă sărbătoare.

IUBIRE DE ȚARĂ

Nu dau un colț de cer din țara mea

Pe cerul cât de-nalt al orișicui,

Din câte știu cu limpezimi de stea,

Doar ea e-n lume țara dorului.

De fiecare loc mă simt iubit;

Apele-mi aștern sub pași răcoare,

Pădurile-mi îngână gândul nerostit

De pe Carpați, cu mâna dau de soare.

Asemenea ei, voi trece demn prin vreme

Și-o voi cânta cu inima-mi fierbinte,

Ca, risipit într-o ninsoare de poeme,

De țară să v-aduc, neconținut aminte.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Geo Călugăru